

ਐਮ. ਐਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਅਜੇ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਨਿਟੈਕਸ ਓਵਰਸੀਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ.,—ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2007 ਦਾ CWP ਨੰ 1152

30 ਅਕਤੂਬਰ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ . 226—ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949-Ss.21 ਅਤੇ 35-A—ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ — ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ—ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ — ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਚੀਫ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ- ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ — 1949 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੁੱਖ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ — ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਕੁਇਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਾਂ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ/ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਕੀਮ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਡਵਾਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਚੀਫ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਇਕ ਵਾਰੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 35-ਏਓਫਥੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਐਕਟ, 1934 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਬੈਂਕ। ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ

ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 15 ਅਤੇ 18)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂਡੇਮਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਆਫ਼ ਮੈਂਡੇਮਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 20 ਅਤੇ 21)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਭਿਆ ਸੂਦ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ ।

ਐਚ.ਐਨ ਮੋਹਤਾਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪੀ.ਐਸ. ਅਰੋੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਆਰਡਰ CWP ਨੰਬਰ 1152,1239,1240 ਅਤੇ 1241 ਦੇ f2007 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਤੱਥ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ CWP ਨੰਬਰ 1152 ਆਫ਼ 2007 ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ/ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਉਹਨਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜੋ ਗੈਰ-ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸੰਪਤੀ (ਐਨਪੀਏ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, 'ਐਕਟ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼/ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ NPA ਖਾਤੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ/ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 23 ਦਸੰਬਰ, 2006 (ਪੀ-17) ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ

ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 11 ਫਰਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਇਸ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956। ਇਹ ਹੌਜ਼ਰੀ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਯਮ ਦੀ ਕਤਾਈ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕਸੈਮ/ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਉਹ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਕੈਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ (CCL) ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਟਰਮ ਲੋਨ (MTL) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1994 ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। 5.0 ਕਰੋੜ ਦਾ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਅਤੇ ਅਰਧ ਤਿਆਰ ਮਾਲ, ਜੋ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1995 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਖਾਤਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਸਾਲ 1997 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁਨਰਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਪੁਨਰਵਾਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 20 ਅਗਸਤ, 1999 (P-1) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਜਮਾਂਦਰੂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਭੁਗਤਾਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਆਵਰਤੀ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। 4,06,331 ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ, 2000 (ਪੀ-2) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 27 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਨੂੰ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ- ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਐਨਪੀਏ ਖਾਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਐਨਪੀਏ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ/ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਨੀਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ (ਪੀ-3) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਇੱਕਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(3) 26 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ, 2000 ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 4,06,331 ਨੂੰ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ (ਪੀ-4) ਲਈ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੈਂਕ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। 35 ਲੱਖ ਇਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ (ਪੀ-5) ਦੀ ਸਮਝੌਤਾ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। 35 ਲੱਖ ਦਾ ਖਾਤਾ ਐਨਪੀਏ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਰਾਸ਼ੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ। 35 ਲੱਖ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ-172, ਫੋਕਲ ਪੁਆਇੰਟ, ਫੇਜ਼ V, ਢੰਡਾਰੀ ਕਲਾਂ, ਲੁਧਿਆਣਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਨੀਸ਼ ਧੀਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਖਾਤਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। 21.45 ਲੱਖ ਓਟੀਐਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਯਾਨੀ 31 ਮਾਰਚ, 2003 ਤੱਕ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ।

(4) 29 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ NPAA ਖਾਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ NPAs ਦੇ ਯਕਮੁਸ਼ਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੋਧਿਆ। ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਉਦਾਰ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 2002 (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, '2002 ਐਕਟ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਵੀ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ/DRTs/BIFR ਅੱਗੇ ਲੀਬਿਤ ਸਨ। ਆਦਿ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਜ਼ੀਆਂ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਤੱਕ ਦੇਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ 28 ਫਰਵਰੀ, 2003 ਤੱਕ ਯੋਗ ਡਿਫਾਲਟਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਏ ਦੇ ਯਕਮੁਸ਼ਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ (ਪੀ. -6)। ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ 27 ਜੁਲਾਈ, 2000 (ਪੀ-3) ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 29 ਜਨਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-6) ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ।

(5) 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ।

29 ਜਨਵਰੀ, 2003 ਨੂੰ। ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰੁ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ 21.56 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ OTS ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। 28 ਲੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਅਨੁਸਾਰ 29 ਜਨਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-7) ਦੇ ਸੋਧੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ। ਬਕਾਇਆ ਵਜੋਂ 6.50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ।

(6) 29 ਤਰੀਕ ਨੂੰ 29 [ਜੁਲਾਈ, 2003, : ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ-ਜਵਾਬ 3 ਨੇ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ (ਪੀ-8) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਐਨਪੀਏ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ 28 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 35 ਲੱਖ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਸੱਚਾਈ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਨੀਸ਼ ਧੀਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੀ, ਓ.ਟੀ.ਐੱਸ. ਰਾਸ਼ੀ (ਪੀ-9) ਵੱਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, - ਮਿਤੀ 3 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ 27 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, 2000 (ਪੀ-3) ਅਤੇ 29 ਜਨਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-6) ਪਰ ਬੈਂਕ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ 31 ਜਨਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਫਰਵਰੀ, 2005 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਸਾਂਝੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 19 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਦੀ ਬਜਾਏ 23 ਲੱਖ ਰੁਪਏ 19 ਲੱਖ, - ਮਿਤੀ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਲਾਭ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ 4.06 ਲੱਖ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

(7) 3 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ NPA ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਕੀਮ/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਕੱਟ-ਆਫ ਡੇਟ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ (ਪੀ-12) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। 10 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ (ਪੀ-13) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ 2002 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਮਾਧੋਪੁਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ, ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ

ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 10 ਜਨਵਰੀ, 2000 (ਪੀ-13), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੈਂਕ ਨੇ 28 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਖਾਤਾ ਇਸ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। RBI ਦੀ OTS ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ, M/s Knittex International ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਡਿਫਾਲਟਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ(ਖਾਤਿਆਂ) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਸਮੂਹ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ (ਪੀ-14)। 12 ਅਗਸਤ, 2006 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੀ ਮੰਗ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ 23 ਲੱਖ , - 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 (ਪੀ-11) ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੈੱਕ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ-172, ਫੋਕਲ ਪੁਆਇੰਟ, ਫੇਜ਼ V, ਢੰਡਾਰੀ ਕਲਾਂ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਾਤਿਆਂ (ਪੀ-15) ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 28 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮੂਹ ਆਫ਼ੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਪੀ-16) ਲਈ ਮਿਸ਼ਰਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, 23 ਦਸੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 113 ਲੱਖ (ਪੀ-17)। ਵਿਕਰੀ ਟੈਂਡਰ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਂਡਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 29 ਜਨਵਰੀ, 2007 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਧੋਪੁਰੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਰੀ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(9) ਸੱਚਾਈ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ , ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 25,000 ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ। 50,00,000 ਦੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਲੋਨ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਸ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 15 ਫਰਵਰੀ, 2007 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ 20 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਨਰਵਾਸ ਪੈਕੇਜ (ਪੀ 1) ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੜ-ਭੁਗਤਾਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੈਕੇਜ. 17 ਨਵੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ (ਪੀ-4) ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 (ਪੀ-5) ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਦੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਰਕਮ 35 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬੀਮਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2002 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 9,224। ਬੈਂਕ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 48.29 ਲੱਖ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 (ਪੀ 5) ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੜ-ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸਨੂੰ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 (ਪੀ-5) ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ/ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਡਿਫਾਲਟਰ ਬਣ ਗਈ। 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 (ਪੀ-11) ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਤੱਕ 28,00,000 ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ

ਮਿਉਂਸ਼ਪਲ ਨੰਬਰ ਬੀ-249, ਮਾਧੋਪੁਰ ਚੌਕ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਬੀਮਿੰਗ ਨੰਬਰ ਬੀ-IV-29, ਰਾਮ ਗਲੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਰਿਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਜੋ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਾਲਾ ਫਾਈ ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਚੌਪੜਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 35A of the ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤੀ

ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਨੀਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਪਹਿਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੀਤੀਆਂ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਡੀਐਸ ਗੌੜਾ (1) ਅਤੇ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਰਵਿੰਦਰ (2) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਪੀਆਰਐਨ ਉਪਾਧਿਆਏ (3) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਉਧਾਰ ਦਰ ਅਤੇ ਗਣਨਾ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕੂਲਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21, 35 ਅਤੇ 35 ਏ. ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ।

(13) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਨ. ਮੋਹਤਾਨੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਸ.

- (1) (1994) 5 SCC 213
- (2) ਜੇਟੀ 2001 (9) ਐਸਸੀ 101
- (3) (1998) 6 SCC 526

ਇਹ ਉਹ ਸਕੀਮਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੈਂਕਾਂ/ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ/ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਡੀ ਕੇ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਓਰੀਐਂਟਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ (4) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮਐਮ ਐਕਸੈਸਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਯੂਪੀ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕਾਨਪੁਰ (5) ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਆਫ ਮੈਂਡਮਸ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਈ. ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ (6) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਨੋ ਕੈਪਸ (ਇੰਡੀਆ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (7)। ਇਸੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਰਦਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ (8) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਮਾਰੀਆ ਪਲਾਸਟੋ ਪੈਕ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਯੂਪੀ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ, ਕਾਨਪੁਰ (9) ਰਿਲਾਇੰਸ

ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਅਤੇ 15 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਟੂਟੀਕੋਰਿਨ ਟਾਊਨ ਮਰਚੈਂਟਸ ਸੈਂਟਰਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ (2 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 2005 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪੇਟਿਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 7994) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ।

(14) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ

- (4) II (2006) ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੇਸ 140 (DB)
- (5) ਏਆਈਆਰ 2002 ਸਾਰੇ 96
- (6) (2002) 112 ਕੰਪਨੀ ਕੇਸ 272
- (7) III (2004) ਬੈਂਕਿੰਗ ਮਾਮਲੇ 436 (SB)
- (8) III (2004) ਬੈਂਕਿੰਗ ਮਾਮਲੇ 455 (DB)
- (9) ਏਆਈਆਰ 2004 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 310

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(15) ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ 20 ਅਗਸਤ, 1999 (ਪੀ-1) ਨੂੰ ਹੋਏ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਡਿਫਾਲਟਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਨੇ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 (ਪੀ-5) ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਬੰਦੋਬਸਤ ਦਾ ਵੀ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਕਵਿਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਜਾਂ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ- ਬੈਂਕ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ। 27 ਜੁਲਾਈ, 2000 (ਪੀ-3), 29 ਜਨਵਰੀ, 2003 (ਪੀ-6), 29 ਜੁਲਾਈ, 2003 (ਪੀ-8) ਅਤੇ 3 ਸਤੰਬਰ, 2005 (ਪੀ-12) ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ/ਇਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਚੀਫ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ

ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਡਵਾਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਇਕ ਵਾਰੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 21 ਅਤੇ 35-A of the ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਧਾਨਕ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 35-ਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ:-

"21. ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।—(1) ਜਿੱਥੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਨੀਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰਚਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ।

- (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ-
- ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ,
 - ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਡਵਾਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਸ਼ੀਏ,
 - ਅਡਵਾਂਸ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿੱਤੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ, ਜੋ ਅਦਾਇਗੀ ਪੂੰਜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਉਸ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਫਰਮ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ,
 - ਅਧਿਕਤਮ ਰਕਮ ਜਿਸ ਤੱਕ, Cl.(c) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ, ਫਰਮ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ
 - ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿੱਤੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (3) ਹਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ।"

X X X XX

"35-A. ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।—(1) ਜਿੱਥੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ-

(a) ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ; ਜਾਂ

(a) ਬੈਂਕਿੰਗ ਨੀਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ

(b) ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ; ਜਾਂ

(c) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ; ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ, ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। , ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੋਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

(16) ਉਪਰੋਕਤ ਕਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਜਿਥੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਐਡਵਾਂਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੀਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ/ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿੱਤੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(17) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਨੀਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

(18) ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਐਕਟ, 1934 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਬੈਂਕ। ਉਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਚੀਫ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੀ ਮੂਲ ਖਾਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ (ਸੁਪਰਾ), ਡੀ.ਐਸ. ਗੌੜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਗਲਤ ਥਾਂ ਰਵਿੰਦਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਛੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟਾ ਨੰਬਰ 5 ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“(5) ਬੈਂਕਿੰਗ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1935 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 35 ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬੈਂਕਿੰਗ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੈਂਕਿੰਗ 'ਤੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਈਡਿੰਗ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗੜਨ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੀ. ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਆਰਬੀਆਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼/ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀਕਰਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣਗੇ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਰਕੂਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਆਰਬੀਆਈ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਆਜ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਵਿਆਜ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।”

(19) ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਬਾਰੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ,

ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਦੂਰ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਜਾਂ 35 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ OTS ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(20) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 226 ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਯੋਗ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜੋ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਬਰਾਬਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .

(21) ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਏ ਸ਼ਵਿੰਦਰ ਬਹਾਦਰ ਬਨਾਮ ਨਾਲੰਦਾ ਕੋਇਆਈਜ਼ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ। (10), ਉਮਾਕਾਂਤ ਸਰਨ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ[(ਬਿਮਾਰ), ਮਨੀ ਸੁਬਰਤ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (12), ਰਮੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (13), ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਓਰੀਐਂਟ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਿਜ਼ (14) ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੈਡੀ (15) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ LIC ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਆਸ਼ਾ ਗੋਇਲ (16) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ (17) ਬਨਾਮ ਪੀਰਲੈਸ ਜਨਰਲ ਫਾਈਨਾਂਸ ਐਂਡ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“31 ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਜੋ ਕਿ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਬੈਂਕ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵ ਹੈ।
ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਟੀਮ ਹੈ

- (10) ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1210
- (11) (1973) 1 SCC 485
- (12) (1977) 1 SCC 486
- (13) (1978) 1 SCC337
- (14) (1998) 3 SCC 501
- (15) (2003) 12 SCC 627
- (16) (2001) 2 SCC 160
- (17) (1992) 2 SCC 343

ਸਮੁੱਚੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ 1987 ਦੇ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ।

32ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੈ

ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ. ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:-

- A. ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਸਕੀਮਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
- B. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 35 ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਚੀਫ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਵਨ ਟਾਈਮ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਸਕੀਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।
- C. ਅਦਾਲਤਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰੁਟੀਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ 50 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਰਜ਼ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦੁਕਵੀਂ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਅਜੇ ਵੀ ਲੀਬਤ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ